

Sygn. akt II Ka 88/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Agata Wilczewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale sierż. szt. J. M. z KPP w S.

po rozpoznaniu w dniach: 28 kwietnia 2017r. i 19 maja 2017r.

sprawy **R. M.**

obwinionego z art.107k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy

z dnia 9 stycznia 2017r. sygn. akt II W 762/15

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Słupcy do ponownego rozpoznania.

Agata Wilczewska

Sygn. akt IIKa 88/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2017r. Sąd Rejonowy w Słupcy w sprawie o sygn. akt IIW 762/15 uznał obwinionego R. M. za winnego tego, że w okresie od miesiąca lutego 2015r. do miesiąca września 2015r. w celu dokuczenia K. Z. oraz jej mamie A. Z. złośliwie niepokoił je w ten sposób, że natarczywie w porze dziennej i nocnej dzwonił na ich telefony komórkowe za pośrednictwem n/n osób, wypisywał obraźliwe SMS z różnych numerów telefonów oraz za pomocą bramek internetowych, nachodził K. Z. w domu i w szkole oraz naśmiewał się z nich publicznie wywołując negatywną opinię w miejscowym społeczeństwie, to jest wykroczenia z art.107k.w. i za to na podstawie tego przepisu w zw. z art.24§1i3k.w. wymierzył mu karę 1000zł grzywny.

Wyrok ten zaskarżony został przez obrońcę obwinionego w całości. Obrońca zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, mającą istotny wpływ na wydane rozstrzygnięcie, to jest art.7k.p.k. w zw. z art.440k.p.k., poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów, tj. dowodu w wyjaśnieniu obwinionego oraz zeznań pokrzywdzonych, które wykluczały możliwość przyjęcia sprawstwa R. M. w zakresie czynu objętego wnioskiem o ukaranie, a więc prawidłowa ocena materiału dowodowego, zgodna z rygorami art.7k.pk., nie pozwala na przyjęcie jego sprawstwa, w konsekwencji powodując to, że dalsze utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby niesprawiedliwie, co implikuje w realizację skutków przewidzianych w art..440k.p.k.

W oparciu o te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie tego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego okazała się celowa, aczkolwiek ustosunkowanie się do podniesionych w niej zarzutów uznać należy za przedwczesne.

Sąd odwoławczy zauważa bowiem, że niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia, wyrok w niniejszej sprawie musi zostać uchylony, a sprawa obwinionego przekazana do ponownego rozpoznania z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej o której mowa w art.104§1pkt 6 k.p.w.

Obwiniony bowiem nie miał obrońcy przez cały tok postępowania, mimo iż zachodził wypadek określony w art.21§1k.p.w. Zgodnie z tym przepisem w postępowaniu w sprawie o wykroczenie obwiniony musi mieć obrońcę przed sądem jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego poczytalności.

Przewód sądowy w niniejszej sprawie otwarty został na rozprawie w dniu 11.02.16r. Obwiniony nie był na niej reprezentowany przez obrońcę. Rozprawa w tym dniu została odroczone do dnia 17.03.16r. Na rozprawie w tym dniu obwiniony również występował bez obrońcy. Rozprawa została odroczone następnie do dnia 28.04.16r. Jeszcze na tej rozprawie obwiniony nie był reprezentowany przez obrońcę. Rozprawa została odroczone do dnia 14.06.16r. Dopiero w dniu 8.06.16r. obwiniony udzielił pełnomocnictwa obrońcy, który reprezentował go na kolejnych terminach rozprawy w dniach 18.08.16r., 22.09.16r. i 9.01.17r.

Jak wynika natomiast z akt sprawy zawisłej w Sądzie Rejonowym w Słupcy pod sygn. akt IIK 486/16, w której to sprawie R. M. zarzuca się popełnienie w okresie od października 2015r. do sierpnia 2016r. przestępstwa z art.190a§1k.k. na szkodę również A. Z. i K. Z., w toku postępowania przed Sądem I instancji, z uwagi na zachowanie się oskarżonego, pojawiła się wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego R. M. i został on poddany badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

Z wydanej w tej sprawie opinii z dnia 13.04.17r. wynika, że biegli w jednorazowym badaniu psychiatrycznym nie byli w stanie potwierdzić bądź wykluczyć obecności choroby psychicznej o charakterze zespołu urojeniowego. Biegli zawnioskowali w związku z powyższym o poddanie R. M. obserwacji sądowo – psychiatrycznej.

W tej sytuacji również w niniejszej sprawie pojawia się wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego obwinionego, którą to wątpliwość należy wyjaśnić w drodze przeprowadzenia, zgodnie z art. 42§2k.p.w., dowodu z opinii biegłego psychiatry. Zgodnie natomiast z art.21§1pkt2k.p.w. obwiniony musiał być reprezentowany przed sądem przez obrońcę, który nie występował przed sądem I instancji od chwili otwarcia przewodu sądowego, a ustanowiony został przez obwinionego dopiero w dniu 8.06.16r.

Z uwagi na powyższe, zgodnie z art.104§1pkt6k.p.w. Sąd odwoławczy zmuszony był uchylić zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

SSO Agata Wilczewska